

Hồi 6

Hắc Bạch Phân Minh

Hôm sau Lâm Hoàng hậu cùng đám cung nữ tới Tây cung. Nội giám Tây cung thấy Hoàng hậu tới thì vội nghênh tiếp, và tâu rằng nhà vua đang cùng quý phi uống rượu. Lâm Hoàng Hậu không cho thông báo, rồi cứ đi thẳng vào.

Khi nghe tiếng cười nói lả lơi, Hoàng hậu dừng lại nghe ngóng. Sau một trận cười như pha lê vỡ thì có tiếng Lỗ Kim Định thỏ thẻ:

- Lâu quá rồi bệ hạ không tới cung Chiêu Dương với Hoàng hậu hay sao? Thần thiếp nghe nói là Hoàng hậu thù bệ hạ lắm, ngày nào cũng nguyện ruả cho bệ hạ chết sớm, để Hoàng hậu lên ngôi chấp chính đó.

Hán Vương chưa kịp nói gì thì Lâm Hoàng hậu đã nổi giận ùng ùng bước thẳng vào. Cung nữ hầu tiệc hoảng lên hô lớn:

- Hoàng hậu giáng lâm.

Lỗ quý phi chưa biết mặt Hoàng hậu nhưng nghe đám cung nữ hô như vậy, thì hoảng sợ quỳ ngay xuống. Lâm Hoàng hậu tác sắc trở mặt mà mắng rằng:

Loài tiện tỳ kia ở đâu tới đây vậy? Đã chẳng thềm ra mắt chánh cung, lại còn đem lời yêu mỹ nói xấu ta và mê hoặc quân vương.

Rồi quay lại thét:

- Cung nữ đâu đánh đòn nó cho ta.

Lập tức cung nữ nọc Lỗ quý phi ra, đánh mấy chục roi da. Lỗ quý phi quần quai kêu cứu Hán Vương. Hán Vương mới đầu vì quá thình lình, không biết đối phó ra sao, bây giờ đã bình tĩnh, bèn đứng dậy nói mấy câu che chở cho quý phi và xin Hoàng hậu tha cho. Lâm Hoàng hậu càng giận hơn, khoé hạnh tròn xoe, lớn tiếng nói:

- Bệ hạ thân làm chủ một nước, mà ngày đêm say mê tử sắc như vậy hay sao? Giang sơn lãng miếu còn hay mất chắc bệ hạ cũng không biết.

Hán Vương bước tới nắm tay Hoàng hậu định nói, nhưng Hoàng hậu đã vùng tay ra mà thoăn thoắt trở về cung.

Sau đó vì hồi hận đã quá nặng lời với chồng. Hoàng hậu cho loan xa tới rước Hán Vương đến cung Chiêu dương, mời chồng ngồi trên ghế Kim giao, rồi lay mà tạ lỗi. Hán Vương vội nâng dậy, mà thú nhận lỗi mình đã bỏ bê chính sự.

Lâm Hoàng hậu mới kể lại đầu đuôi câu chuyện, từ khi dạo vườn ngự, nghe tiếng tỳ bà và tiếng hát, cho đến khi biết rõ hoàn cảnh của Chiêu Quân cho nhà vua nghe rồi nói tiếp:

- Nếu bệ hạ chưa quên người trong mộng, thì tại sao không mở đường thi ân cho nàng, giúp nàng khỏi lỡ cả tuổi thanh xuân?

Hán Vương kinh ngạc nói:

- Hiền hậu không biết, để trẫm nói cho hậu nghe. Không phải là trẫm không thương yêu Chiêu Quân, nhưng Mao tể tướng nói là Chiêu Quân có nốt ruồi thương phu, lập quý phi e bất lợi. Trẫm đã truyền cho Chiêu Quân được trở về với cha mẹ, rồi mới lập Lỗ Kim Định làm quý phi. Vậy mà kẻ nào lớn mật dám ngụy tạo chiếu chỉ của trẫm để giam Chiêu Quân vào lãnh cung như vậy?

Lâm Hoàng hậu nói:

- Như vậy là bệ hạ đã để gian thần che mắt. Bệ hạ nên tra xét cho rõ vụ này, hầu trừng phạt kẻ gian thần để củng cố vương pháp.

Hán Vương gật đầu khen phải. Lâm Hoàng hậu nói tiếp:

- Bệ hạ nói là Chiêu Quân có nốt ruồi thương phu vậy bệ hạ đã nhìn tận mặt Chiêu Quân chưa?

Hán Vương lúng túng:

- Chưa... Trẫm chỉ nhìn bức hoa. chân dung và thấy có nốt ruồi.

Lâm Hoàng hậu cười nhạt:

- Bệ hạ là chủ một nước, sao lại hồ đồ đến thế? Bệ hạ không nghĩ là kẻ gian thần đã tự ý sửa bức hoa. thêm nốt ruồi hay sao? Bệ hạ hãy cùng thiếp tới lãnh cung để nhìn cho rõ.

Hán Vương gật đầu, cùng hoàng hậu lên xe loan tới lãnh cung.

Tới nơi thấy bốn bề tịch mịch lạ lùng, cửa đóng chặt, bên trong vắng ra tiếng tỳ bà ai oán nào nùng. Hán Vương cùng Hoàng hậu và đám cung nữ im lặng để nghe, không ai ngăn nổi xúc động.

Lát sau Hán Vương ra hiệu cho một cung nữ lên tiếng. Cung nữ nói:

- Ai đánh đàn trong đó vậy? Có thánh thượng giá lâm.

Chiêu Quân vội buông đàn, biết là Hoàng hậu đang tận lực cứu mình, nên Hán Vương mới tới nơi này, bèn chạy ra gần cửa, nức nở mà nói:

- Thánh thượng ôi, thánh thượng còn nhớ giấc mộng đêm trung thu, thánh thượng đã nói những gì với thần thiếp không? Thần thiếp bỏ cha mẹ, bỏ quê hương để lên đường nhập kinh, những tưởng được cùng thánh thượng đoàn viên, nào ngờ thần thiếp bị gian thần hãm hại, vu cáo tội khi quân mà đem giam vào lãnh cung suốt mấy tháng nay. Bây giờ thánh thượng đã tới đây, nếu thánh thượng phán xét thần thiếp có tội, thần thiếp chết cũng không dám oán hận.

Hán Vương càng nghe càng tủi lòng, liền an ủi:

- Khanh hãy yên lòng, tất cả những chuyện đó, trẫm đều không hay biết, ngày mai trẫm thiết triều, tra rõ vụ này. Bây giờ trẫm muốn được gặp mặt khanh.

Vương Chiêu Quân sầu khổ nói vọng ra:

- Thánh thượng cho tra xét để thần thiếp rửa tiếng oan, là thần thiếp đội ơn lắm rồi. Thần thiếp sẽ xin trở về với cha mẹ, không còn dám mơ tưởng gì nữa. Còn gặp mặt thì thánh thượng đã gặp mặt thần thiếp trong giấc mộng trung thu rồi.

Hán Vương nói:

- Đó là lỗi lầm của trẫm, khanh chớ nên bi quan, hãy cho trẫm gặp mặt một lần.

Bên trong im lặng, dường như Chiêu Quân đang suy nghĩ. Cung nữ nói:

- Có hoàng hậu giá lâm, nương nương phải đón tiếp.

Trương thái giám được lệnh của hoàng hậu bước ra mở cửa lãnh cung. Chiêu Quân vội phủ phục tung hô:

- Thánh thượng vạn tuế, nương nương vạn tuế.

Lâm hoàng hậu đích thân đỡ nàng dậy, sai cung nữ kéo ghế cho ngồi. Hán Vương sai mở rộng cửa cho sáng để nhìn rõ mặt Chiêu Quân. Nét sầu khổ không làm phai mờ được nhan sắc diễm lệ tuyệt vời. Nhà vua nhìn thật gần thật kỹ, thấy khuôn mặt Chiêu Quân da trắng như mỡ động, mắt phượng mày ngài, phía dưới đuôi đầu mắt và cả khuôn mặt không hề có một nốt ruồi nhỏ nào, thì tức giận mắng Mao Diên Thọ hết lời.

Hoàng hậu đề nghị mọi người trở về cung Chiêu Dương và đem cả Chiêu Quân theo. Hán Vương bằng lòng. Trong khi Hán Vương và Hoàng Hậu ngồi uống trà, thì cung nữ mời Chiêu Quân vào trong tắm gội, mặc xiêm y cực đẹp và đeo những món nữ trang quý giá do hoàng hậu ban cho, trang điểm kỹ lưỡng, rồi trở ra lạy tạ vua và Hoàng Hậu. Lúc này Chiêu Quân đẹp như tiên nữ giáng trần, khiến Hán Vương nhìn ngắm không thôi, và hết lời khen tặng.

Sau đó Hán Vương truyền cho bày đại tiệc tại cung Chiêu Dương, cùng Hoàng hậu và Chiêu Quân uống rượu.

Tiệc xong, Hán Vương gọi cung nữ đem văn phòng tứ bảo tới, nhà vua tự tay viết một bản mật chiếu, sai nội thị mật đưa tới phủ của quan Ngự doanh Tổng binh Lý Lăng. Lý Lăng tiếp được mật chiếu, đem vào phòng riêng đóng cửa mà đọc, thấy mật chiếu viết rằng:

"Phàm đạo bầy tôi là phải trung quân ái quốc, không tham hôi lộ, không mưu lợi riêng. Vậy mà gian thần Mao Diên Thọ dám lợi dụng nhiệm vụ đi Việt Châu tuyển quý phi, để giả mạo chiếu chỉ, hãm hại người vô tội. Hạng gian thần khi

quân tham ác như vậy có lưu lại trong triều chỉ là lưu mối họa. mà thôi. Vậy Lý Khanh hãy lập tức đem binh bản bộ, bắt Mao Diên Thọ và toàn gia quyền để trị tội. Mao Diên Thọ thì Khanh đem ra pháp trường chém ngay, gia quyến thì giam lại chờ xét xử. Có vậy phép nước mới được tôn trọng. Khâm thờ "

Đọc xong bản mật chiếu, Lý Lăng vội nài nỉ, rồi đem theo tùy tướng cùng ba trăm tinh binh, tới thẳng phủ Tể tướng.